

[Martin Glerup]

hvordan man kan løse problemet i januar 1994. Derfor finder jeg, at dette lovinitiativ er overflødig, fordi problemet er på vej til at blive løst.

Rønholt (KF):

Jeg er aldeles forundret over miljøministerens påstand om, at vi lige pludselig skulle have skiftet holdning efter at være gået fra regeringsposition til oppositionsposition. Vi ved jo, at fredningen af skarven indtrådte i 1979, og at bestanden udviklede sig eksplosivt. Det gjorde, at vi allerede for nogle år siden begyndte at gøre den daværende miljøminister opmærksom på problemet. Det var det, der efter flere års tovtrækkeri med den daværende opposition skabte mulighederne for at lave en reguleringsplan eller en forvaltningsplan. Jeg er godt klar over, at den kun har virket et enkelt år, men der var som sagt ikke flertal for yderligere indgreb på det tidspunkt.

Jeg er også forundret over, at hr. Martin Glerup bruger udtrykket »et storstilet blodbad på skarven«, al den stund beslutningsforslaget jo omtaler en regulering, en begrænsning af fredningen. Der er altså ikke tale om det store skift, og der er heller ikke tale om, at vi vil undslå os internationale forpligtelser.

Lige så velbegrunder en total fredning af skarven var i 1979, lige så velbegrunder er det i dag at regulere bestanden af skarv. Ved selvsyn og ved utallige undersøgelser er det dokumenteret, at en fortsat totalfredning af skarven ikke er bæredygtig, hverken i forhold til faunaen, miljøet eller erhvervsinteresserne. Skarven er ikke en truet fugleart. Skarvens miljøpåvirkninger gør vandmiljøplanen overflødig, og skarvens grådighed tvinger bundgarnsfiskerne og i deres kølvand de mange beskæftigede på land, der er afhængige af bundgarnsfiskernes fangster, ud i arbejdsløshed. Dette er ikke en bæredygtig udvikling.

De små tiltag, der er taget sidste år med tilladelse til beskydning op til 100 m fra fiskepladserne, har ingen effekt. Institut for Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje i Silkeborg og Skov- og Naturstyrelsen indgik i et samarbejde om en undersøgelse i Horsens Fjord af skarvens fødesøgning i bundgarn. Af årsager, jeg ikke er bekendt med, kom de hver for sig og ikke sammen med én rapport. Konklusionerne er imidlertid ens, nemlig at skarvens fødesøgning i

bundgarnene er så voldsom, at erhvervsfiskeri på visse fiskearter er udelukket.

Udsætning af fiskeyngel i nærheden af skarvkolonierne er meningsløs, for skarven er i stand til at fortære op til 80 pct. af fiskeyngeludsætningen. Når vi ser tilbage på den debat, der var her i Folketinget forud for vedtagelsen af fisketegnsordningen, hvor provenuet skulle anvendes til udsætning af fiskeyngel, tror jeg roligt, jeg kan påstå, at dersom vi dengang havde haft den viden om skarvens appetit på fiskeyngel, som vi har nu, var fisketegnsordningen aldrig blevet vedtaget.

I rapporten fra Institut for Ferskvandsfiskeri hedder det bl.a.:

»Skarven må betegnes som kraftigt skadevoldende i forbindelse med dens fødesøgning, både i bundgarn og på frivand«.

I rapportens resumé og anbefalinger står der:

»Ifølge den nuværende forvaltningsplan for skarven i Danmark skal de danske skarvkolonier tillades fortsat ubegrænset tilvækst, indtil naturen selv sætter grænsen for yderligere vækst. Tilsyneladende er Vørsøkolonien blevet naturligt begrænset i 1992. Derfor kan man bruge eksemplet Horsens Fjord anno 1992 til at lære om fremtiden for dansk bundgarnsfiskeri. Undersøgelsen dokumenterer, hvordan skarverne på Vørsø kan være til stor skade for fiskeriet med bundgarn i Horsens Fjord.«

Og længere nede står der:

»Skarvens ekspansion i resten af landet kan derfor forventes at medføre betydelige problemer for bundgarnsfiskeri også i områder, der hidtil ikke har haft skarvkolonier.

På denne baggrund anbefales, at der tages stilling til, hvorvidt og under hvilke betingelser der kan kompenseres for veldokumenterede skarvforvoldte begrænsninger i fangstudbytte af det kystnære bundgarnsfiskeri. Under alle omstændigheder bør der gennemføres en reel prioritering af, hvorvidt man ønsker at opretholde totalfredning på en fugleart, der hverken nationalt eller internationalt er truet, men som er klart skadevoldende for fiskeriet i det meste af sit udbredelsesområde. Sideløbende anbefales, at der trods de hidtidige negative resultater fortsat gennemføres forsøg med henblik på at afværge skarvernes fødesøgning inde i selve bundgarnene. Effekten af disse foranstaltninger skal vurderes på baggrund af bundgarnets